

L'educació és cosa del cor, per Paco López

Dm, 27/10/2015 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

(Paco López -*Estris*) Segons l'Organització Mundial de la Salut, uns 40 milions de nens i nenes són víctimes de maltractament o abandonament cada any al món i, a l'estat espanyol, més de la meitat dels adults creu encara que és necessari copejar a un nen per a educar-lo. En ple segle XXI, la superació de la concepció repressora de l'educació i del càstig físic continuen sent reptes pendents.

En comptes de repressió i càstig, estimació i confiança. Aquesta va ser una de les claus de les propostes educatives de **Joan Bosco**. Les trobades als carrers i a les presons amb els joves exclosos del Torí de la Revolució industrial van ser els motors de les actuacions d'aquest pagès, saltimbanqui, prevere, escriptor i, sobretot, educador, nascut exactament ara fa 200 anys.

Don Bosco va entendre que el comportament d'aquells joves, envoltats de delinqüència i manca de referents, no s'explicava perquè fossin dolents, malats o pobres, sinó que necessitava una anàlisi més complexa, que tingués en compte la desigualtat d'oportunitats i la injusta distribució dels recursos.

Aquesta perspectiva sociopolítica, que mou a sentir-se corresponsable de l'esdevenir d'aquets nois, juntament amb la convicció que l'amor és l'única resposta possible davant el dolor aliè, són elements clau per entendre el que ell va anomenar sistema preventiu.

Aquest sistema té l'estimació, la racionalitat i l'educació en valors com a eixos i es concreta en la creació d'ambients plens de familiaritat, en els que la presència dels educadors i educadores entre els nois i noies ajudi a sentir-se com a casa, a la vegada que a passar-ho bé, aprendre i desenvolupar el seu projecte de vida. Els ingredients d'aquest ambient són:

- La calidesa en l'acollida, que faciliti sentir-se acceptat i membre d'un grup.
- La intencionalitat educativa, que posa l'accent en les potencialitats de cadascú.
- La perspectiva ètica o espiritual, que ajuda a trobar respostes a les preguntes sobre el sentit de l'existència.
- La cura del lleure, com a espai privilegiat per a la creació, la festa i la trobada entre les persones.

L'experiència de Joan Bosco ens recorda la d'altres homes i dones que han dedicat o dediquen el seu temps i els seus esforços a canviar aquest món desigual, caminat al costat dels més desfavorits. La seva mirada compromesa amb els joves continua sent, 200 anys després, un referent de l'actitud central de l'educador: la confiança plena en les possibilitats de cada persona per créixer i millorar. Perquè, com insistia i demostrava amb les seva vida, l'educació (més enllà del coneixement i la tècnica necessàries) és cosa del cor.

Paco López

Degà Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés-URL